

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra DEN DANSKE SAG

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 57.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947087937600/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Den Danske Sag

Virkning, eller var dog til langt mere Skade i det Hele end det kunde tænkes at være til Gavn i det Enkelte.

Heraf maatte nemlig ogsaa følge, at saasnart Omstændighederne tillod, at de tre Riger kunde faae en fælles Regjering eller Over-Styrelse, der rimeligviis vilde være Friheden og Ligeligheden gunstig, da vilde de med Glæde gribe Leiligheden til at giøre Foreningen saa fuldstændig og giennemgribende, som muelig, saa at, naar Normanden ikke seer det, da er det enten fordi han kun lægger Vægt paa det Udvendige, der dog hos Mennesker, naar det Indvendige ei svarer dertil, kun er noget Tilsyneladende, eller fordi han tænker, at naar man kun først har det Udvendige, da kommer det tilsvarende Indvendige af sig selv, skjøndt daglig Erfaring lærer, at der er langt flere Menneske-Kroppe end virkelige Mennesker, og mange flere splidagtige Heel-Stater end virkelig forenede Riger.

At nu ogsaa det Udvendige maa spille Hoved-Rollen i den klare Normands Tankegang, seer man deraf, at han anseer Nordisk Videnskabelighed for et tomt Mundsveir eller noget værre, thi saaledes kan det kun synes, naar man ved Videnskabelighed kun forstaaer Bestræbelsen efter at blive klog paa det Udvendige, hvor det ikke staaer i levende Forbindelse med det Indvendige hos Mennesket og synes derfor selvstændigt, eller med andre Ord: han har kun tænkt paa de saakaldte Natur-Videnskaber, der synes at maatte udvikles eens under alle Himmelegne, og har slet ikke tænkt paa Historien, der med Nødvendighed er ligesaa forskiellig som vedkommende Folkefærds Liv og Levnet. Normanden har da endnu mindre tænkt paa, at naar de tre Nordiske Riger forenede sig til fælles Folkeliv og Udvikling og til fælles Kamp mod alt det Fremmede, der vilde undertrykke eller forstyrre dem, da havde de Nordiske Riger kun menneskelig Ret dertil og kunde vente menneskeligt Gavn deraf, under den Forudsætning, at der fra Arildstid har hos dem været et eiendommeligt udstyret og farvet Menneske-Liv, et Nordisk Folkeliv, der kræver en fri, selvstændig Udvikling, og kan endnu mindre bevare og fuldende sit Løb i Forbindelse med det Fremmede og Fiendlige, end under den Skilsmisse og Eensidighed, som aabenbar har spildt en stor Deel af dets Kraft og forsinket dets Udvikling.

Dette, at Nordens Folke-Stammer samlede udgiøre eet af